

komme ind paa det nu her ved at omtale § 32. Der har Landstinget jo gjort en Forandring. Tinget her indtager det Standpunkt, at vi ønske alle laasede Vande i Limfjorden ophævede, fordi vi ikke se rettere, end at der ikke er nogen videnskabelig Begrundelse til Opretholdelse af disse laasede Vande. Nu har Landstinget, efter at have indhentet Erklæring fra Forstanderen for biologisk Station og Kontroløren for Limfjorden, besluttet at optage delvis i alt Fald tre af disse laasede Vande. Ja, hvis dette nu var begrundet i Hensyn til Videnskabsmænds Udtalelser om Laasningens Nytte, af Hensyn til *Fiskebestandens Bevarelse*, vilde jeg ubetinget godkende dette Ændringsforslag. Men ser man denne Motivering rigtig igennem, vil man finde, at Dr. Petersen begrunder sit Forslag væsentligst i Hensynet til Beskyttelsen af bestaaende matrikulerede Stader og Aaleruser; men disses økonomiske Betydning er, som jeg skal belyse her ved Statistik, saa ringe, at jeg mener, at det er urigtigt at tage Hensyn til disse Bundgarn, som jeg oven i Købet mener ere tilstrækkelig beskyttede ved de almindelige Bestemmelser om Bundgarn og Ruser, og jeg kan derfor ikke se rettere, end at vi i alt Fald maa aabne dem for Vaadfiskeri fra 15de Oktober til 1ste Maj og ikke, saaledes som her er foreslaaet, kun i nogle faa Sommermaaneder. Jeg skal til Belysning heraf fremdrage, at Aaluserfiskeriet for Limfjorden kun beløber sig til, altsaa med den ekstraordinære Beskyttelse, der haves nu, paa Strækningen Løgstør—Hals til 22,000 Kr., og for Sildebundgarn paa samme Strækning til 25,350 Kr. Det er altsaa for samme Aar, 1893—94, og paa nævnte Strækninger, der ere saa godt som helt laasede for Aalevaad, giver dette kun 4,500 Kroner; men se vi nu, hvad hele Limfjordsvaadfiskeriet giver i Forhold til Aaluser- og Bundgarnsfiskeriet, ville vi se, at Vaadfiskeriet giver 321,550, medens Sildebundgarnsfiskeriet giver 39,700 og Aaluserfiskeriet giver 36,205. Her, mener jeg, er saa tydelig godtgjort, at det er Vaadfiskeriet, som skal være Hovedfiskeriet i dette Farvand, og at Aaluserfiskeriet kun er en Biting, og vi derfor ikke af Hensyn til disse matrikulerede Stader skulle opretholde en Laasning, som

maaske giver os en Mindreindtægt af 100,000 Kroner om Aaret. Saaledes er det anslaaet af en Mand, der har stor praktisk Kendskab til Limfjordsfiskeriet, Fiskerikontroløren for Jylland. Jeg mener, at det ved Fastsættelsen af en saadan Beskyttelse i høj Grad kommer an paa at vurdere dette Fiskeris økonomiske Betydning for Samfundet, og at vi ikke bør tage Hensyn til de matrikulerede Stader, som vi jo for øvrigt ved en anden Paragraf i Lovforslaget, § 13, ophæve, saa snart Forpagningstiden udløber. Der er derfor ingen Anledning til at yde dem denne fortrinlige Beskyttelse ved en fuldstændig Laasning for andre Redskaber. Altsaa, jeg skal meget henstille til den højtærede Landbrugsminister at tage under Overvejelse, om man ikke herburde lukke noget mere op, end der er foreslaaet af biologisk Station og det høje Landsting. Jeg tror, det vilde være en økonomisk Gevinst og ikke skade de bestaaende Aaluser og Sildebundgarn. Jeg tror endogsaa, at man kan sige, at der gaar flere Sildeunger til Grunde ved at lade Aalene gaa i Fred og æde dem, end der sker, ved at man fanger Aalen ved at trække Vaad mellem Bundgarn og Aaluser. Jeg kommer dernæst til § 42, som omhandler Indplantningsforsøgene i Limfjorden med Rødspætter for en Sum af 20,000 Kroner aarlig i 5 Aar. Indplantningsspørgsmaalet, i det hele Fiskekulturen, mener jeg, har en stor Fremtid for sig, og jeg tror derfor, at det Forslag, der er fremsat, fortjener i høj Grad Opmærksomhed. Man skulde tro, at jeg som særlig Limfjordsrepræsentant skulde modtage dette Forslag med aabne Arme, men jeg vil dog tillade mig at tilraade nogle enkelte Ændringer deri og til Dels med samme Motivering, som fremkom fra det ærede Medlem for Ærø (Frederiksen). Jeg vil nemlig sige, at saa længe man er ukendt med de nævnte Vandets Produktionssevne, kan det skade, at gaa for stærkt frem, da man derved risikerer at overbesætte Farvandene. Mine Erfaringer fra et meget næringsrigt Indvand have ført til det Resultat, at man ikke tør paaregne et aarligt Gennemsnitsudbytte af over 30 Pund Fiskekød pr. Td. Land, og det skulde undre mig, om der kunde ventes mere af stationære Fisk i